

til Punkt IV til §§ 115, 116, 117, 126, 128—131 og 135 og med Hensyn til Punkt V til §§ 103, 112, 132, 136—138, 143 og 144. Derimod har man, ligesom i Lovforslaget 1923—24, ikke ment at kunne følge Udvalgets Forslag II (Gennemførelsen af Umiddelbarhedsprincippet i kriminelle Sager) dels af Frygt for Forslagets økonomiske Følger for det Offentlige, dels fordi Forslaget vilde medføre en meget væsentlig Forringelse af Højesterets Betydning som Ankeinstans i almindelige Straffesager. Man har dog ved forskellige Ændringsforslag søgt, uden at rokke ved Lovens Hovedbestemmelser paa det heromhandlede Omraade, at aabne Mulighed for noget større Umiddelbarhed i kriminelle Sager, jfr. Forslagets §§ 2, 5, 139 og 141.

I Forbindelse hermed har man fulgt et af Retsplejeudvalget stillet Forslag, sigtende til at skabe større Umiddelbarhed i borgerlige Landsretssager, der forberedes ved Underret, jfr. Forslagets §§ 56—65.

Foruden de nævnte Bestemmelser har man ligesom Lovforslaget af 1923—24 optaget nogle af de af Straffeprocessudvalget foreslaaede andre Ændringer (§§ 19—21, 25, 26, 123, 134, 142 og 145) og en Række af Retsplejeudvalget foreslaaede Regler (§§ 46—48, 52, 53, 66, 67, 70, 75, 85, 87—92, 94, 111 og 149) samt Bestemmelser om Sagførervæsenet (§§ 31—35), Stævningers Forkyndelse ved Postvæsenet (§§ 36 og 49) og Foretagelsen af Eksekutions- og Udpantningsforretninger ved Politimester og Sognefoged (§§ 7, 76—83, 93, 95 og 96).

Angaaende Domstolenes Organisation stilles for det første Forslag om en Omlægning af Landsretskredsene, hvorved Fyn henlægges under Søndre Landsret, og i Forbindelse hermed en Omlægning af Statsadvokaturerne (§§ 1, 4, 6, 7, 10, 24, 28, 30, 55, 110 og 150, 151, 153 og 154). Endvidere foreslaas det faste Dommerantal i Landsretterne noget forandret, samtidig med at den midlertidige Bestemmelse i Retsplejelovens § 1043, 1ste Stykke om Adgang til Konstitution af Dommere væsentlig indskrænkes (§§ 1 og 152). Endelig foreslaas det, at der i Sø- og Handelssager, der behandles ved Landsretterne, skal tilkaldes to sø- eller handelskyndige Meddommere (§ 2).

Af vigtigere Bestemmelser i Lovforslaget finder man endvidere Grund til at nævne, at der foreslaas indført offentlig Votering i Højesteret (§§ 13, 15, 16 og 43—45).

Foruden de i Lovforslaget omhandlede

Ændringer i Retsplejeloven finder man sluttelig Grund til at nævne forskellige Spørgsmaal, som har været Gjenstand for Overvejelse i Justitsministeriet med det Resultat, at man ikke har forment i hvert Fald for Tiden at burde stille Ændringsforslag til Retsplejeloven.

Der har saaledes været rejst det Spørgsmaal, om man ikke burde hjemle Ret for en Sigtet til at give Møde med en Forsvarer under Politiets Afhøringer paa Efterforskningsstadiet. Til Støtte herfor er det anført, at Sigtede under Efterforskningen efter Retsplejelovens Ikrafttræden forsaavidt er daarligere stillet end under den tidligere Retsplejeordning, som de vigtigere Afhøringer dog den Gang foretoges af en Dommer. Justitsministeriet maa imidlertid — rent bortset fra den betydelige Udgift for det offentlige, som vilde følge af en Ret for Sigtede til under Efterforskningen i Almindelighed at faa en Forsvarer beskikket — nære Betænkelse ved at indføre en Ændring paa det heromhandlede Omraade. Man vilde herved let give Politiets Afhøringer en mere processuel Karakter end ønskeligt og stemmende med Retsplejeloven, der lægger Hovedvægten paa Forundersøgelsen, ikke paa Efterforskningen. Der vilde ogsaa være nogen Fare for, at en saadan Regel vilde hæmme Politiets Bevægelsesfrihed for meget og forringe Muligheden for Sagens Oplysning. Hvor ikke særlige Hensyn taler derimod, maa det dernæst antages, at Politiet allerede under den nuværende Ordning ikke modsætter sig, at en Sigtet medtager en valgt Forsvarer under Afhøringerne, hvilket f. Eks. ikke sjældent tillades i København. Hertil kommer især, at de Ulemper, der kan være ved den nugældende Ordning, maa antages bedst at kunne fjernes ad anden Vej, nemlig ved, at Sagerne paa et saa tidligt Stadium som muligt overgaar fra Efterforskning til retslig Forundersøgelse med den deraf følgende Betyggelse for Sigtede gennem Dommerens Kontrol, Beskikkelse af Forsvarer og Offentlighed. Dette sker vistnok flere Steder udenfor København, hvorimod der i København i de af Politiassessorerne ledede Under-søgelseskamre finder en Del Afhøringer Sted, der udenfor København som Regel foregaar i Retten under Forundersøgelsen. En Regel, der sikrer en saa tidlig retslig Forundersøgelse i hvert enkelt Tilfælde som muligt, lader sig nu næppe i Almindelighed fastslaa i Loven, fordi Spørgsmaalet maa afgøres rent konkret, og Sagernes store Forskellighed bevirker, at Re-